

[Aksel Møller.]

Værdier i Landet over for Krigsrisiko. Det er ogsaa det Forslag, der aabenbart har voldt de største Vanskeligheder. I Dag kan i alt Fald det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen glæde sig over, at denne vanskelige Vandring nu endelig er til Ende, idet der nu foreligger et udarbejdet Forslag for dette høje Ting at tage Stilling til. Allerede saa tidligt, som da vi her behandlede Krigsforsikringsforslaget for Bygninger, fremsatte nemlig det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen Krav om, at ogsaa Landbrugets Driftsinventar blev underkastet en Forsikringsordning. Som man vil erindre, efterlystes denne Forsikringsordning paa næsten alle Stadier af de senere Krigsforsikringsforslags Gang gennem dette høje Ting. Nu staar vi altsaa over for Resultatet, et Forslag, som, idet det bygger paa de Regler, der er givet ved de tidligere Krigsforsikringslove, paa Forhaand maa forventes at kunne faa Støtte fra alle Sider og en hurtig Behandling i Tinget.

Ogsaa fra mit Parti skal der da lyde en Tak for, at Lovforslaget er kommet, og at det er affattet saaledes, at Skader, der allerede er indtraadt, kan komme til Afgørelse i Kraft af denne Lov. Hertil skal dog føjes, at der i Forslaget er Punkter, som kræver en Udvalgsbehandling, og vi slutter os derfor til det ærede Medlem Hr. Christianis Krav om at faa Lejlighed til at tage nærmere Stilling til Forslaget i et Udvalg.

Jeg vil allerede ved denne Lejlighed nævne et Par Spørgsmaal, som det forekommer mig, at man ikke uden videre kan afgøre. Det gælder først og fremmest Lovens Omraade. Det hedder i Lovforslaget, at Loven omfatter Inventar, Redskaber og andet Løsøre, der hører til en Landbrugsejendom, og i Bemærkningerne er „Landbrugsejendom“ defineret ved en Henvisning til Bestemmelserne i Lov af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme. Slaar man op i Loven af 1925, lægger man Mærke til, at den dér givne Definition omfatter næsten enhver Ejendom paa Landet, der har over 1 ha geometrisk Maal og mindst 1 000 Kr.s Jordværdi. Den omfatter f. Eks. Frugtplantager, men det er ganske tydeligt, at den ikke omfatter egentlige Skovejendomme. Gennemfører vi Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger for os, vil altsaa en Del Ejendomme paa Landet, egentlige Skovejendomme, være undtagne fra at kunne faa Dækning over for Krigsskader, og det synes jeg er et Spørgsmaal, man bør tage Stilling til. Det forekommer mig, at det

Resultat, man maa naa til, naar man ser paa Sagen uden at have hørt den højtærede Ministers Betragtninger derover, er, at Skovejendomme saavel som andre Ejendomme, der drives paa Jorden, maa komme ind under en Krigsforsikringsordning.

Et andet Spørgsmaal, som kan faa stor Betydning, hvis Loven virkelig skal anvendes i stor Udstrækning, er Spørgsmaalet om de Skader, som kan forvoldes paa Afgrøder paa Roden. I Bemærkningerne til Lovforslaget fastslaas det, at Lovforslaget ikke tager Sigte paa Dækning af Skader paa Markerne, Skader paa Afgrøder paa Jorden, og vi kan hurtigt blive enige om, at det dog er en Overvejelse værd, om man ikke netop med Hensyn til Markernes Afgrøde har Udsigt til en Krigsrisiko, som ikke ligner den Risiko, man i øvrigt har tænkt paa, men som dog kan komme til at stige op til Beløb, der gør det nødvendigt, at den enkeltes Tab fordeles paa flere. Jeg forstaar godt, hvorledes dette er kommet. Det er kommet derved, at man stadig knytter Krigsforsikringen til Brandforsikringen. Alle Krigsforsikringslovene, bortset fra Loven om Motorkøretøjer, knytter sig praktisk talt til Brandforsikringen, og det er Brandforsikringssummerne, der er Kriteriet for Størrelsen af en total Skade. Skader paa Afgrøder paa Roden har ikke tidligere, i alt Fald ikke saa vidt jeg ved, været dækket af noget Brandforsikringsselskab, og det ligger da lige for, at man, naar man har udarbejdet Lovforslaget med Benyttelse af Brandforsikringens Organisationsform, ikke har kunnet finde en rimelig Adgang til at faa denne specielle Risiko med ind under Forsikringsformen. Her er et Problem, som maa behandles i et Udvalg, og der maa muligvis foretages en Ændring af Lovforslaget. Den specielle Risiko for Krigsskade er Markerne jo ingenlunde skaanet for, den truer i lige saa høj Grad enhver Afgrøde, der staar paa Marken, og jeg vil derfor lægge stor Vægt paa, at man faar Lejlighed til at behandle denne Side af Sagen og eventuelt faar truffet en Beslutning, der muliggør, at ogsaa denne Skade kan komme med ind under Forsikringen, især da, hvis Udviklingen her i Landet bliver den, at man i stedse højere Grad skal udvinde hele Landets Raastofbestand af Markerne og altsaa opelske Afgrøder, der er væsentligt kostbarere end dem, vi tidligere har bygget vort Landbrug op paa.

Ogsaa Spørgsmaalet om Selvforsikringsregelen er nærmere Overvejelse værd.